

Nina Wäha
Testamente
457 sider
Modtryk

En fantastisk roman. Sjældent i en bog at hvert kapitel begynder med udsagn og sætninger som man umiddelbart kan bruge uden at tænke for meget over tingene. God fortællerstil. Og ønsker man det, ja så er der også rigt med livsvisdom livsvisdom at hente, så man selv kan digte videre på sin EGEN historie.

Fortællerstilen er på plads, så man ikke bliver overvældet med, hvor kloge hovedpersonerne hver især er . . .

På mange måder lægger forfatteren op til, at her er tale om en krimi. Det er altså ikke, hvad vi vil kalde det. Vi vil kalde det en dramatisk beskrivelse af en families vilkår i Tornedalen i det nordvestlige Finland. Handlingen foregår mestendels over et lille årstid i begyndelsen af firserne. Nu og da er der så afstikkere til familiens rødder og historie, tilbage i tiden hvor dialekten tornedalsfinsk udviklede sig, fordi området på et tidspunkt hørte under Rusland.

Forfatteren har godt greb om det lille år 1981-1982 i en forrygende familiesaga hos familien

Toimi, der består af ikke mindre end 14 medlemmer. Hold da op for en fest der kan blive ud af det, hvis det hele ikke, naturligt nok kan man sige, udvikler sig så dramatisk, som det nu næsten må være, når en familie har 12 børn. Nogle endda undfanget under voldtægt. Tak for kaffe.

Her møder vi så noget af den voldsomhed, der går igennem romanen, og som på den ene side er en beskrivelse af en familie, der er belastet og lider voldsomt under den tyranniserende far. Børnene lader sig gå på af det på forskellig vis, om man så kan sige. En af dem begynder at tale med træerne, en anden kæmper voldsomt med selvhad og destruktive tanker, mens en tredje i en lettere afdeling bliver homoseksuel, og en fjerde bare ønsker at komme væk, væk, væk men alt for meget lider under de stækkede vinger, hun har som kvinde.

Hvis ikke alt var så hårdt og brutalt, var det hele jo nærmest til en af de gode farcer eller soap-operaer.

Faderens brutalitet og voldsomhed er der jo en god forklaring på; og selv om mange handlinger forekommer utilgivelige, så forstår man hans vrede og bitterhed. At det så i den grad skal gå ud over hans diametrale modsætning til hustru, ja sådan går det jo desværre tit.

Mon ikke den mordhistorie, som forfatteren lægger op til i sit forord, eller er det fortælleren, handler om de mord, som bliver begået på drømmene hos

små børn, der psykisk kommer helt ud af sind og balance qua opvæksten i en dysfunktionel familie.

En varm, dejlig og smuk bog om de muligheder, børn griber til senere hen i livet, hvor en forkvaklet opvækst er basis for deres møder med andre og relationer i livet. Eller de muligheder de ganske enkelt får.

Romanen kan læses både hurtigt og langsomt, det er ikke fordi den er lettilgængelig, men fordi den er så tilpas nuanceret i sin personbeskrivelse,

så den fænger, og man bliver nysgerrig efter, hvad der dog sker med de mennesker lige om lidt. Kan de overleve dette? Får de skyld. Kan de tilgive andre og tilgive sig selv.

Jamen altså. Vi siger bare igen: Fantastisk roman.